

Instytut Pamięci Narodowej - Katowice

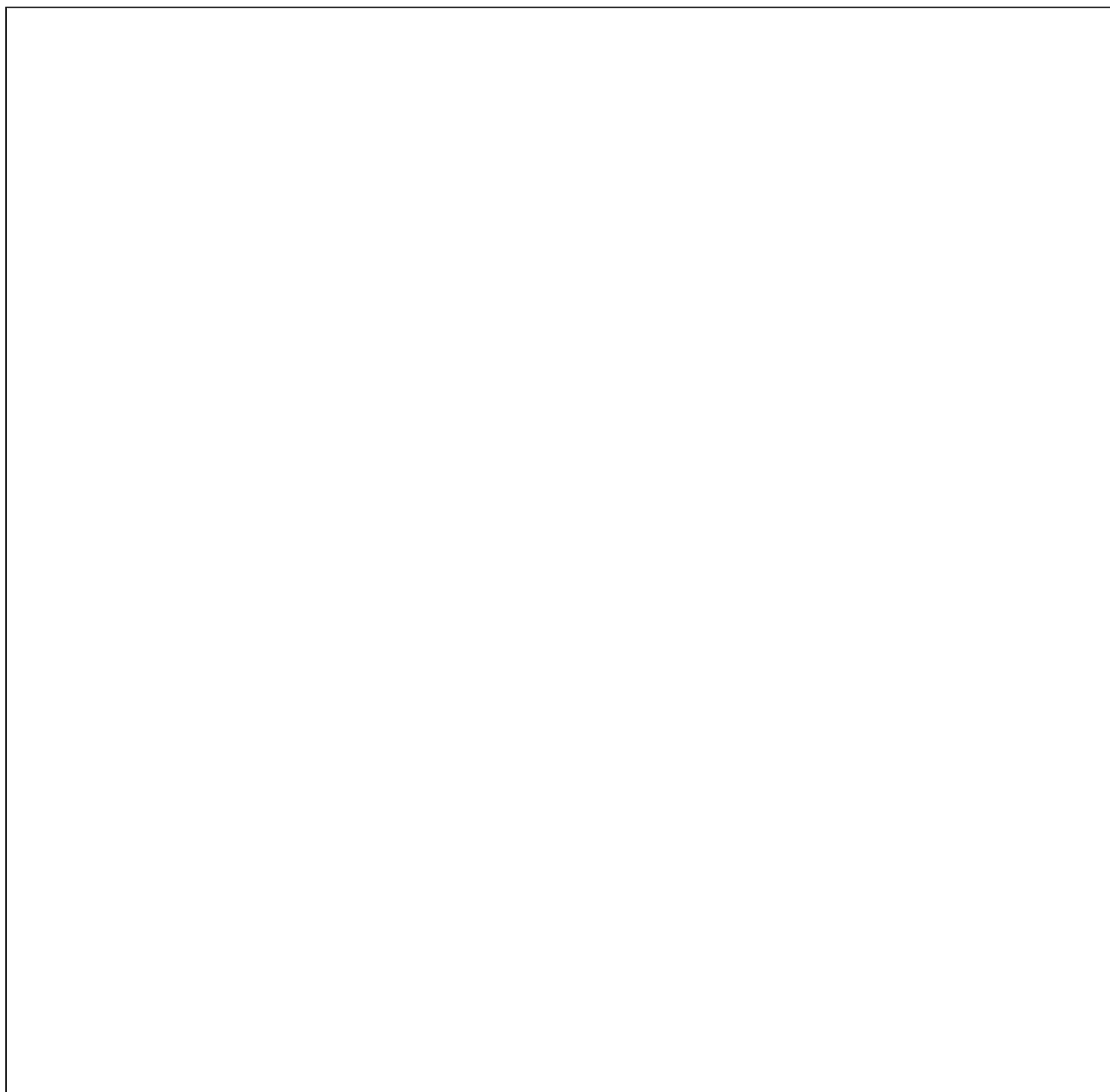
<https://katowice.ipn.gov.pl/pl3/aktualnosci/247134,Uroczystosc-oznaczenia-grobu-sp-Edmunda-Maleckiego-o-znakiem-pamieci-Tobie-Polsko-.html>
05.09.2026, 08:00

Uroczystość oznaczenia grobu śp. Edmunda Małeckiego znakiem pamięci „Tobie Polsko” - Inowrocław, 8 września 2026

Oddział Instytutu Pamięci Narodowej w Katowicach, Delegatura Instytutu Pamięci Narodowej w Bydgoszczy oraz Miasto Inowrocław zapraszają na uroczystość oznaczenia grobu śp. Edmunda Małeckiego znakiem pamięci „Tobie Polsko”.

08.09.2026

Wydarzenie odbędzie się 8 września 2026 r. o godz. 11.00 na Cmentarzu Parafii pw. św. Józefa Oblubieńca NMP w Inowrocławiu przy ul. Libelta – kwatera D, rząd 1, grób nr 16.

Podporucznik Edmund Małecki, syn Ignacego i Nepomuceny, urodził się 15 listopada 1886 roku w Poznaniu. Wychowywał się w rodzinie, w której panowała głęboka, patriotyczna atmosfera, co ukształtowało całą jego późniejszą drogę życiową. W 1913 roku aktywnie włączył się w polski ruch narodowo-społeczny pod zaborami, wstępując do patriotycznego Towarzystwa Gimnastycznego „Sokół” w Poznaniu. Pod koniec I wojny światowej został powołany do armii niemieckiej, w której strukturach zaangażował się w działalność rewolucyjną i patriotyczną, co skutkowało wyborem jego osoby do Rady Robotniczej i Żołnierskiej 37. pułku landwehry stacjonującego w Krośnie Odrzańskim. Po zakończeniu służby i powrocie do Poznania wstąpił do konspiracyjnej Polskiej Organizacji Wojskowej.

Gdy 27 grudnia 1918 roku wybuchło Powstanie Wielkopolskie, Edmund Małecki od pierwszego dnia czynnie uczestniczył w walkach wyzwoleniczych. Brał bezpośredni udział w opanowywaniu budynku niemieckiej Policji w Poznaniu oraz dworca kolejowego Poznań-Wschód, a także zabezpieczał wraz ze swoim oddziałem strategiczną drogę wiodącą do Biedruska. Wykazane wówczas predyspozycje sprawiły, iż został mianowany zastępcą komendanta Straży Ludowej. Na początku lutego 1919 roku, po sformowaniu II Batalionu Pułku Obrony Krajowej pod dowództwem por. Antoniego Wysockiego, objął funkcję dowódcy kompanii. Na czele podległego mu oddziału wyruszył na front rawicki w okolicy Miejskiej Górki i Sulmierzyc, gdzie podczas jednej z potyczek został ranny.

W 1921 roku jako ochotnik zgłosił się do udziału w trzecim Powstaniu Śląskim. Otrzymał przydział do Okręgowego Korpusu Transportu Wojskowego, a następnie w Katowicach pełnił odpowiedzialną funkcję zastępcy dowódcy dworca kolejowego. Po zakończeniu walk na Śląsku powrócił do służby w 59. pułku piechoty, a w 1922 roku został formalnie zwolniony do rezerwy. W okresie międzywojennym aktywnie podtrzymywał kontakty kombatanckie jako członek Związku Wojaków i Powstańców Okręgu Korpusu Nr VIII w Toruniu.

Za swoją niezłomną postawę i wybitne zasługi w walkach o suwerenność kraju został odznaczony Medalem Niepodległości oraz Medalem X-lecia Odzyskanej Niepodległości. W jego dorobku odznaczeniowym znalazły się również Złoty Krzyż Zasługi, Odznaka Pamiątkowa Wojsk Wielkopolskich oraz Odznaka pamiątkowa za waleczność byłej naczelnej komendy Straży Ludowej byłego zaboru pruskiego. W 1958 roku udekorowano go Wielkopolskim Krzyżem Powstańczym. Zmarł 9 stycznia 1967 roku w Inowrocławiu.